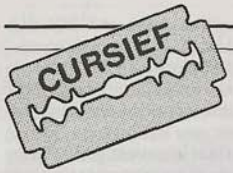

Over de huisvrouw

In deze late jaren tachtig hebben de huishoudkunde en de economie van de huishoudelijke sector nog immer geen duidelijke kijk op de huisvrouw. Beide disciplines pogen het leed te verzachten door vies en onaangenaam huishoudelijk werk van een nieuwe naam te voorzien. Deze oude ambtenarentruc – zo zijn de armen via de proletarische achterhoede, de a-socialen, de laagstgeklasseerden en de onderkant van de samenleving, tegenwoordig weer de beleidsminima geworden, zonder een cent te kosten – wordt ook in het moraliserende gedeelte van de beide eerder genoemde wetenschappen toegepast. Rotterdam maakt het daarbij het bontst, al kan Wageningen er ook wat van.

In Rotterdam worden de yuppies van bedrijfskunde als de nieuwe goeroes gezien. Het huishouden en de huishouding worden als kleine bedrijfjes gezien en de huisvrouw is de "managing director". Met deze boodschap wordt het land afgereisd en de Rotterdamse economenclub knikt tevreden. Kortom, dat managers vieze handen krijgen, wordt helder en duidelijk in de Maasstad gezien. Dit wetenschappelijke paradigma moet aldaar de klap opvangen, die de selectieve krimp en groei in de stad van Erasmus heeft veroorzaakt. Noem een lichtekooi een escortgirl, het leed is geleden en de strijd is gestreden.

In de landbouwstad had men een en ander al eerder bedacht en gelet op het groene karakter van de aldaar gevestigde universiteit, is daar het uitgangspunt het gemengde boerenbedrijf. Maar ook daar wordt uitgegaan van een zorgzaam type, dat een belangrijk aandeel heeft in de nationale economie en dat door rationele besluitvormingsprocessen man en kinderen steeds weer weet te verleiden om bij de open haard de leiding en het beheer van de huishouding te evalueren. Maar schiet de huisvrouw daar nu iets mee op? Het ministerie van WVC heeft een nota over de arbeidsinsatz, pardon -plicht geproduceerd, die na 1990 door alle huisvrouwen moet worden opgevolgd. De PvdA heeft onder kordate leiding van mevrouw Sint het huisvrouwenloon definitief naar klein klinks geschoven. Voor het CDA is het gezin gewoon weer de hoeksteen van de zorgzame samenleving. En Voorhoeve meent dat de verantwoordelijke samenleving o.a. zal moeten worden gevormd door het verplicht stellen van het huishoudboekje en de boodschappenlijst.
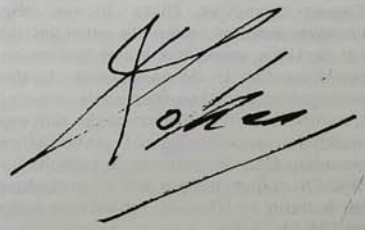
Kortom de moralisten onder de wetenschappers en de politici hebben elkaar gevonden. Na 1990 krijgt de huisvrouw er een taak bij, zonder dat er iets aan haar positie zal veranderen. O ja, haar naam zal dan waarschijnlijk "home manager" zijn, officieel vastgesteld door een SWOKA-werkgroep onder leiding van mevrouw d'Ancona.